

บทที่3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจตรงกันในการนำเสนอข้อมูลผลการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์
แทนตัวแปรความหมายต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

N	หมายถึง	จำนวนตัวอย่างทั้งหมด
n	หมายถึง	จำนวนตัวอย่างในกลุ่มย่อย
M	หมายถึง	ค่ามัธยฐานเลขคณิต
SD	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
F	หมายถึง	ค่าสถิติเอฟ
MAX	หมายถึง	คะแนนสูงสุด
MIN	หมายถึง	คะแนนต่ำสุด
HR	หมายถึง	กลุ่มที่มีลักษณะปฏิกิริยาทางจิตสูง (Hi Reactance)
LR	หมายถึง	กลุ่มที่มีลักษณะปฏิกิริยาทางจิตต่ำ (Low Reactance)
TM	หมายถึง	กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับข้อความต่อต้านสื่อทางเพศ (Threatening Media)
SM	หมายถึง	กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับข้อความสนับสนุนสื่อทางเพศ (Supportive Media)
CM	หมายถึง	กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับข้อความปกติ (Control Media)
DV	หมายถึง	ตัวแปรตามคือปริมาณการเปิดรับสื่อทางเพศ
AR	หมายถึง	คะแนนระดับปฏิกิริยาทางจิต

เงื่อนไขในการวิจัย

1. กลุ่มที่มีลักษณะปฏิกิริยาทางจิตสูง (HR) ได้รับข้อความต่อต้านสื่อทางเพศ (TM) → DV
2. กลุ่มที่มีลักษณะปฏิกิริยาทางจิตสูง (HR) ได้รับข้อความสนับสนุนสื่อทางเพศ (SM) → DV
3. กลุ่มที่มีลักษณะปฏิกิริยาทางจิตสูง (HR) ได้รับข้อความชี้อความปักดิ (CM) → DV
4. กลุ่มที่มีลักษณะปฏิกิริยาทางจิตต่ำ (LR) ได้รับข้อความต่อต้านสื่อทางเพศ (TM) → DV
5. กลุ่มที่มีลักษณะปฏิกิริยาทางจิตต่ำ (LR) ได้รับข้อความสนับสนุนสื่อทางเพศ (SM) → DV
6. กลุ่มที่มีลักษณะปฏิกิริยาทางจิตต่ำ (LR) ได้รับข้อความชี้อความปักดิ (CM) → DV

ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง
2. ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเงื่อนไขการวิจัยแต่ละเงื่อนไข
3. ผลการวิเคราะห์อัตราการเปิดรับสื่อทางเพศจำแนกตามเงื่อนไขการวิจัย
4. ผลการวิเคราะห์เจตคติต่อสื่อทางเพศจำแนกตามเงื่อนไขการวิจัย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐานวิจัย ผู้วิจัยใช้การทดสอบทางสถิติในแต่ละ

สมมติฐานดังต่อไปนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-way ANOVA) เพื่อทดสอบสมมติฐานหลัก และ ใช้การพิจารณาผลหลัก (Main effect) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 และทดสอบความเปรียบต่าง (Contrast) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 4 และ 5

สมมติฐานข้อที่ 3 ทดสอบโดยหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างอัตราการเปิดรับสื่อทางเพศกับคะแนนระดับปฏิกริยาทางจิต

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติมตามสมมติฐานทั้งห้าข้อแต่เมื่อตัวแปรคะแนนเจตคติต่อสื่อทางเพศเป็นตัวแปรตามแทน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

1. ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง

ผู้จัดเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้อินเทอร์เน็ตจริงผ่านเว็บไซต์หน้าช่าวที่ได้สร้างไว้และส่งที่อยู่ของเว็บไซต์ไปให้ผู้ที่สมัครใจเข้าร่วมการวิจัย ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 605 คน ซึ่งมีลักษณะต่าง ๆ จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพและระดับการศึกษา ดังแสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 8

สถานภาพและข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง ($N = 605$)

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
หญิง	390	64.5
ชาย	214	35.4
อื่น	1	.2
2. อาชีพ		
นักเรียน	245	40.5
นิสิต นักศึกษา	136	22.5
พนักงานบริษัทเอกชน	152	25.1
รับราชการ รัฐวิสาหกิจพนักงานหน่วยราชการ	37	6.1
ประกอบอาชีพส่วนตัว หรือ เจ้าของกิจการ	20	3.3
รับจ้างทั่วไป	9	1.5
อื่น ๆ	6	1.0
3. อายุ		
12-15 ปี	134	22.1
16-20 ปี	174	28.7
21-25 ปี	136	22.6
26-30 ปี	109	18.1
31-35 ปี	35	5.8
36-40 ปี	9	1.6
41-45 ปี	6	1
46-50 ปี	1	0.2
ไม่ระบุ	1	0.2

4. ระดับการศึกษา

สูงกว่าปริญญาตรี	76	12.6
ปริญญาตรี	195	32.2
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	251	41.5
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	11	1.8
ประถมศึกษา	8	1.3
ไม่ตอบ	64	10.5

ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเข้าสู่การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้เบอร์เซ็นไทล์ที่มากกว่าหรือเท่ากับ 73 และน้อยกว่าหรือเท่ากับ 27 เป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับปฎิกริยาทางจิตสูงและต่ำ ตามลำดับ และเนื่องจากเป็นการวิจัยเชิงทดลองที่กลุ่มตัวอย่างมาจากการผู้ใช้อินเทอร์เน็ตผ่านเว็บไซต์ ผู้วิจัยจึงไม่สามารถควบคุมกลุ่มตัวอย่างให้เข้ามาทำการทดลองในปริมาณที่เท่ากันในแต่ละเงื่อนไขได้ ผู้วิจัยจึงทำการแยกการวิเคราะห์ค่าเบอร์เซ็นไทล์ ในแต่ละเงื่อนไข เพื่อให้ได้ปริมาณผู้ที่มีปฎิกริยาทางจิตสูงและต่ำที่ใกล้เคียงกันในแต่ละเงื่อนไข จึงได้จำนวนของผู้ที่มีคะแนนปฎิกริยาทางจิตสูงและต่ำเข้ามาวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด 341 คน

2. ผลการวิเคราะห์คะแนนปฎิกริยาทางจิตจำแนกตามเงื่อนไขการวิจัยแต่ละเงื่อนไข

ผู้วิจัยได้นำคะแนนปฎิกริยาทางจิตของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละเงื่อนไข จึงได้จำนวนของผู้ที่มีคะแนนปฎิกริยาทางจิตสูงและต่ำเข้ามาวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด 341 คน

ตารางที่ 9

คะแนนสูงสุด คะแนนต่ำสุด ค่ามัธยมิเตอร์คณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนปฎิกริยาทางจิตของผู้ร่วมการวิจัยในแต่ละเงื่อนไข

เงื่อนไขที่	n	MIN	MAX	M	SD
HR TM	63	59	83	65.76	6.49
HR SM	55	58	76	65.09	5.35
HR CM	63	60	81	65.44	5.19
LR TM	57	37	49	45.49	3.50
LR SM	51	37	46	43.29	2.35
LR CM	52	36	50	45.82	3.55
รวม/เฉลี่ย	341	36	83	55.80	11.31

หมายเหตุ คะแนนต่ำสุดที่เป็นไปได้คือ 18 และคะแนนสูงสุดที่เป็นไปได้คือ 108

3. ผลการวิเคราะห์อัตราการเปิดรับสื่อทางเพศจำแนกตามเงื่อนไขการวิจัยแต่ละเงื่อนไข⁴
 ผู้วิจัยได้นำคะแนนอัตราการเปิดรับสื่อทางเพศของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละเงื่อนไขวิจัยมา⁵
 วิเคราะห์และแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10

คะแนนสูงสุด คะแนนต่ำสุด ค่ามัธยมิเล็กนิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนอัตราการเปิดรับสื่อทางเพศของผู้ร่วมการวิจัยในแต่ละเงื่อนไข

เงื่อนไขที่	n	MIN	MAX	M	SD
HR TM	63	0	6	0.57	1.30
HR SM	55	0	12	0.67	1.86
HR CM	63	0	8	0.48	1.53
LR TM	57	0	4	0.32	0.89
LR SM	51	0	12	0.25	1.68
LR CM	52	0	3	0.27	0.72
รวม/เฉลี่ย	341	0	12	0.43	1.39

หมายเหตุ คะแนนต่ำสุดที่เป็นไปได้คือ 0 และคะแนนสูงสุดที่เป็นไปได้คือ 30

4. ผลการวิเคราะห์คะแนนเจตคติต่อสื่อทางเพศจำแนกตามเงื่อนไขการวิจัยแต่ละเงื่อนไข⁴
 ผู้วิจัยได้นำคะแนนเจตคติต่อสื่อทางเพศของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละเงื่อนไขวิจัยมาวิเคราะห์
 และแสดงดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11

คะแนนสูงสุด คะแนนต่ำสุด ค่ามัธยมิเล็กนิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนเจตคติต่อสื่อทางเพศของผู้ร่วมการวิจัยในแต่ละเงื่อนไข

เงื่อนไขที่	n	MIN	MAX	M	SD
HR TM	63	19	355	174.86	82.56
HR SM	55	5	300	160.25	68.60
HR CM	59	1	400	182.53	99.10
LR TM	57	0	240	89.40	68.32
LR SM	51	0	275	96.96	75.11
LR CM	52	0	305	98.01	73.32
รวม/เฉลี่ย	337	0	400	135.72	87.89

หมายเหตุ คะแนนต่ำสุดที่เป็นไปได้คือ 0 และคะแนนสูงสุดที่เป็นไปได้คือ 400

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1 ระดับปฏิกริยาทางจิตมีปฏิสัมพันธ์กับทิศทางของสารซึ่งส่งผลต่ออัตราการเปิดรับสื่อทางเพศ

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-way ANOVA) ของอัตราการเปิดรับสื่อทางเพศ พบว่า ผลของปฏิสัมพันธ์ระหว่างทิศทางของสารกับระดับปฏิกริยาทางจิต ไม่มีปฏิสัมพันธ์ ร่วมกันต่ออัตราการเปิดรับสื่อทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาเฉพาะผลหลักของทิศทางของสารที่แตกต่างกันนั้นทำให้มีอัตราการเปิดรับสื่อทางเพศที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนตัวแปรระดับปฏิกริยาทางจิตนั้นทำให้ผู้เข้าร่วมการวิจัยมีอัตราการเปิดรับสื่อทางเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05, $F(1,335) = 3.76, p = .05$ ซึ่งผู้ที่มีปฏิกริยาทางจิตสูงมีอัตราการเปิดรับสื่อทางเพศ ($M = 0.57, SD = 1.56$) สูงกว่าผู้ที่มีปฏิกริยาทางจิตต่ำ ($M = 0.28, SD = 1.16$) ผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 12

ตารางที่ 12

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการเปิดรับสื่อทางเพศ

แหล่งความแปรปรวน	df	F	p
ทิศทางของสาร (A)	2	0.13	.876
ระดับปฏิกริยาทางจิต (B)	1	3.76	.050
(A) × (B)	2	0.17	.843
ความคลาดเคลื่อน	335	(1.94)	

หมายเหตุ ค่าในวงเล็บคือค่าคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ย (Mean Square Error)

สมมติฐานข้อที่ 2 กลุ่มที่ได้รับข้อความต่อต้านสื่อทางเพศเลือกเปิดดูสื่อทางเพศที่นำเสนอไว้มากกว่ากลุ่มที่ได้รับข้อความสนับสนุนให้มีสื่อทางเพศและกลุ่มควบคุม

เมื่อคำนวนหาค่าเฉลี่ยของอัตราการเปิดรับสื่อทางเพศในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ($N = 341$) โดยจำแนกกลุ่มผู้เข้าร่วมการวิจัยตามตัวแปรอิสระคือทิศทางของสารพบว่า กลุ่มที่ได้รับข้อความสนับสนุนสื่อทางเพศ ($M = 0.47$) เลือกเปิดดูสื่อทางเพศมากกว่ากลุ่มที่ได้รับข้อความต่อต้านสื่อทางเพศ ($M = 0.45$) และกลุ่มที่ได้รับข้อความข่าวโดยทั่วไป ($M = 0.38$) ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 13 แต่เมื่อพิจารณาผลหลักของทิศทางของสารต่ออัตราการเปิดรับสื่อทางเพศตามตารางที่ 12 พบว่าอัตราการเปิดรับสื่อทางเพศของผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไขทั้งสามแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่สนับสนุนสมมติฐาน

ตารางที่ 13

ค่ามัชณิเมลอกนิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราการเปิดรับสื่อทางเพศจำแนกตามทิศทางของสาร

ทิศทางของสาร	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>
ข้อความต่อต้านสื่อทางเพศ	120	0.45	1.13
ข้อความสนับสนุนสื่อทางเพศ	106	0.47	1.78
ข้อความช่วยท้าไป	115	0.38	1.23

สมมติฐานข้อที่ 3 อัตราการเปิดรับสื่อทางเพศมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนนปฏิกริยาทางจิต เมื่อคำนวณค่าสหสัมพันธ์ระหว่างอัตราการเปิดรับสื่อทางเพศกับลักษณะปฏิกริยาทางจิต พบว่ามีสหสัมพันธ์กับทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $r(603) = .11$, $p < .01$, หนึ่งทาง ซึ่ง สนับสนุนสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 4 กลุ่มที่มีปฏิกริยาทางจิตต่ำมีอัตราการเลือกเปิดดูสื่อทางเพศที่ไม่แตกต่างกันใน ทั้ง 3 เงื่อนไข คือ กลุ่มที่ได้รับข้อความต่อต้านสื่อทางเพศ กลุ่มที่ได้รับข้อความสนับสนุนให้มีสื่อทาง เพศ และกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 14 แสดงค่ามัชณิเมลอกนิตของอัตราการเลือกเปิดดูสื่อทางเพศในกลุ่มที่มี ปฏิกริยาทางจิตต่ำซึ่งจะเห็นได้ว่าค่ามัชณิเมลอกนิตนี้ใกล้เคียงกัน เมื่อทำการวิเคราะห์เปรียบต่าง พ布ว่า กลุ่มที่ได้รับข้อความต่อต้านสื่อทางเพศ (TM) และกลุ่มที่ได้รับข้อความสนับสนุนสื่อทางเพศ (SM) มีอัตราการเลือกเปิดดูสื่อทางเพศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $F(1,335) = 0.05$, $p = .82$ กลุ่มที่ได้รับข้อความต่อต้านสื่อทางเพศ (TM) และกลุ่มที่ได้รับข้อความปกติ (CM) มีอัตรา การเลือกเปิดดูสื่อทางเพศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $F(1,335) = 0.03$, $p = .86$ กลุ่มที่ได้รับข้อความสนับสนุนสื่อทางเพศ (SM) และกลุ่มที่ได้รับข้อความปกติ (CM) มีอัตราการ เลือกเปิดดูสื่อทางเพศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $F(1,335) = 0.003$, $p = .96$ สมมติฐานข้อที่ 4 จึงได้รับการสนับสนุน

ตารางที่ 14

ค่ามัชณิเมลอกนิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราการเปิดรับสื่อทางเพศในกลุ่มที่มีปฏิกริยาทางจิตต่ำ (LR) จำแนกตามทิศทางของสาร

เงื่อนไขการทดลอง	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>
กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับข้อความต่อต้านสื่อทางเพศ (TM)	57	0.32	0.89
กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับข้อความสนับสนุนสื่อทางเพศ (SM)	51	0.25	1.68
กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับข้อความปกติ (CM)	52	0.27	0.71

สมมติฐานข้อที่ 5 กลุ่มที่มีปฏิกรรมทางจิตสูงมีอัตราการเลือกเปิดดูสื่อทางเพศสูงที่สุดในเงื่อนไขที่ได้รับข้อความต่อต้านสื่อทางเพศ

ตารางที่ 15 แสดงค่ามัธยมเลขคณิตของอัตราการเลือกเปิดดูสื่อทางเพศในกลุ่มที่มีปฏิกรรมทางจิตสูงพบว่า กลุ่มที่มีอัตราการเลือกเปิดดูสื่อทางเพศสูงที่สุดคือกลุ่มที่ได้รับข้อความสนับสนุนสื่อทางเพศ ($M = 0.67$) เมื่อทำการวิเคราะห์เปรียบต่างพบว่า กลุ่มที่ได้รับข้อความต่อต้านสื่อทางเพศ (TM) และกลุ่มที่ได้รับข้อความสนับสนุนสื่อทางเพศ (SM) มีอัตราการเลือกเปิดดูสื่อทางเพศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $F(1,335) = 0.16, p = .69$ กลุ่มที่ได้รับข้อความต่อต้านสื่อทางเพศ (TM) และกลุ่มที่ได้รับข้อความปกติ (CM) มีอัตราการเลือกเปิดดูสื่อทางเพศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $F(1,335) = 0.16, p = .70$ กลุ่มที่ได้รับข้อความสนับสนุนสื่อทางเพศ (SM) และกลุ่มที่ได้รับข้อความปกติ(CM) มีอัตราการเลือกเปิดดูสื่อทางเพศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $F(1,335) = 0.59, p = .45$ จึงปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 5

ตารางที่ 15

ค่ามัธยมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราการเปิดรับสื่อทางเพศในกลุ่มที่มีปฏิกรรมทางจิตสูง (HR) จำแนกตามทิศทางของสาร

เงื่อนไขการทดลอง	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>
กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับข้อความต่อต้านสื่อทางเพศ (TM)	63	0.57	1.30
กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับข้อความสนับสนุนสื่อทางเพศ (SM)	55	0.67	1.86
กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับข้อความปกติ (CM)	63	0.48	1.53

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติมตามสมมติฐานทั้งห้าข้อแต่เมื่อตัวแปรคะแนนเจตคติต่อสื่อทางเพศเป็นตัวแปรตามแทน

การวิเคราะห์สถิติเพิ่มเติมข้อที่ 1 ระดับปฏิกริยาทางจิตมีปฏิสัมพันธ์กับทิศทางของสารชี้ส่งผลต่อเจตคติต่อสื่อทางเพศหรือไม่

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-way ANOVA) ของระดับเจตคติต่อสื่อทางเพศพบว่าปฏิสัมพันธ์ระหว่างทิศทางของสารกับระดับปฏิกริยาทางจิตนั้นมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาผลหลักของทิศทางของสารนั้นพบว่าตัวแปรทิศทางของสารทำให้ผู้เข้าร่วมการวิจัยมีเจตคติต่อสื่อทางเพศแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนผลหลักของตัวแปรปฏิกริยาทางจิตส่งผลให้ผู้เข้าร่วมการวิจัยมีเจตคติต่อสื่อทางเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยค่า $F(1,331) = 81.26, p < .001$ ซึ่งผู้ที่มีปฏิกริยาทางจิตสูงมีคะแนนเจตคติต่อสื่อทางเพศ ($M = 172.88, SD = 84.64$) สูงกว่าผู้ที่มีปฏิกริยาทางจิตต่ำ ($M = 94.61, SD = 71.82$) ผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 16

ตารางที่ 16

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติต่อสื่อทางเพศ

แหล่งความแปรปรวน	df	F	p
ทิศทางของสาร (A)	2	0.63	.535
ระดับปฏิกริยาทางจิต (B)	1	81.26***	.000
(A) x (B)	2	0.69	.504
ความคลาดเคลื่อน	331	(6,235.49)	

หมายเหตุ ค่าในวงเล็บคือค่าคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ย (Mean Square Error)

*** $p < .001$.

การวิเคราะห์สถิติเพิ่มเติม ข้อที่ 2 กลุ่มที่ได้รับข้อความต่อต้านสื่อทางเพศมีเจตคติต่อสื่อทางเพศต่างจากกลุ่มที่ได้รับข้อความสนับสนุนให้มีสื่อทางเพศและกลุ่มควบคุมหรือไม่

เมื่อคำนวณหาค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อสื่อทางเพศของผู้เข้าร่วมการวิจัยทั้งหมด ($N = 337$) โดยจำแนกกลุ่มตามทิศทางของสารที่ได้รับพบว่า กลุ่มที่ได้รับข้อความต่อต้านสื่อทางเพศ ($M = 134.27$) จะมีคะแนนเจตคติต่อสื่อทางเพศสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับข้อความสนับสนุนให้มีสื่อทางเพศ ($M = 129.80$) แต่น้อยกว่ากลุ่มที่ได้รับข้อความข่าวโดยทั่ว ๆ ไป ($M = 142.94$) ดังที่แสดงในตารางที่ 17

จากการทดสอบผลหลักของทิศทางของสารต่อคะแนนเจตคติต่อสื่อทางเพศในตารางที่ 16 นั้นพบว่า ทิศทางของสารทำให้คะแนนเจตคติต่อสื่อทางเพศของผู้เข้าร่วมการวิจัยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 17

ค่ามัชฌิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนเจตคติต่อสื่อทางเพศจำแนกตามทิศทางของสาร

ทิศทางของสาร	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>
ข้อความต่อด้านสื่อทางเพศ	120	134.27	87.08
ข้อความสนับสนุนสื่อทางเพศ	106	129.80	78.21
ข้อความข่าวทั่วไป	111	142.94	97.29

การวิเคราะห์สถิติเพิ่มเติม ข้อที่ 3 ระดับเจตคติต่อสื่อทางเพศมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนนปฏิกริยาทางจิตหรือไม่

เมื่อคำนวณค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเจตคติต่อสื่อทางเพศกับลักษณะปฏิกริยาทางจิตพบว่ามีสหสัมพันธ์กับทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $r(600) = .41$, $p < .01$, หนึ่งทาง

การวิเคราะห์สถิติเพิ่มเติม ข้อที่ 4 กลุ่มที่มีปฏิกริยาทางจิตต่ำมีระดับเจตคติต่อสื่อทางเพศที่แตกต่างกันในทั้ง 3 เงื่อนไข คือ กลุ่มที่ได้รับข้อความต่อด้านสื่อทางเพศ กลุ่มที่ได้รับข้อความสนับสนุนให้มีสื่อทางเพศ และกลุ่มควบคุม หรือไม่

ตารางที่ 18 แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนเจตคติต่อสื่อทางเพศในกลุ่มที่มีปฏิกริยาทางจิตต่ำ เมื่อทำการวิเคราะห์เปรียบต่างพบว่า กลุ่มที่ได้รับข้อความต่อด้านสื่อทางเพศ (TM) และกลุ่มที่ได้รับข้อความสนับสนุนสื่อทางเพศ (SM) มีคะแนนเจตคติต่อสื่อทางเพศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $F(1,331) = 0.25$, $p = .62$ กลุ่มที่ได้รับข้อความต่อด้านสื่อทางเพศ (TM) และกลุ่มที่ได้รับข้อความปกติ (CM) มีคะแนนเจตคติต่อสื่อทางเพศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $F(1,331) = 0.32$, $p = .57$ กลุ่มที่ได้รับข้อความสนับสนุนสื่อทางเพศ (SM) และกลุ่มที่ได้รับข้อความปกติ (CM) มีคะแนนเจตคติต่อสื่อทางเพศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $F(1,331) = 0.005$, $p = .95$ จึงสรุปว่ากลุ่มที่มีปฏิกริยาทางจิตต่ำมีระดับเจตคติต่อสื่อทางเพศไม่แตกต่างกันในทั้ง 3 เงื่อนไข

ตารางที่ 18

ค่ามัชณิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนเจตคติต่อสื่อทางเพศในกลุ่มที่มีปฏิกริยาทางจิตต์ (LR) จำแนกตามทิศทางของสาร

เงื่อนไขการทดลอง	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>
กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับข้อความต่อต้านสื่อทางเพศ (TM)	57	89.40	68.32
กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับข้อความสนับสนุนสื่อทางเพศ (SM)	51	96.96	75.11
กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับข้อความปกติ (CM)	52	98.02	73.32

การวิเคราะห์สถิติเพิ่มเติม ข้อที่ 5 กลุ่มที่มีปฏิกริยาทางจิตสูงมีระดับเจตคติต่อสื่อทางเพศแตกต่างจากกลุ่มที่ได้รับข้อความสนับสนุนสื่อทางเพศและข้อความควบคุม ในเงื่อนไขที่ได้รับข้อความต่อต้านสื่อทางเพศหรือไม่

ตารางที่ 19 แสดงค่ามัชณิมเลขคณิตของคะแนนเจตคติต่อสื่อทางเพศในกลุ่มที่มีปฏิกริยาทางจิตสูงพบว่า กลุ่มที่มีอัตราการเลือกเปิดดูสื่อทางเพศสูงที่สุดคือกลุ่มที่ได้รับข้อความปกติ (*M* = 182.54) เมื่อทำการวิเคราะห์เปรียบต่างพบร่วมกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $F(1,335) = 1.00, p = .32$ กลุ่มที่ได้รับข้อความต่อต้านสื่อทางเพศ (TM) และกลุ่มที่ได้รับข้อความสนับสนุนสื่อทางเพศ (SM) มีคะแนนเจตคติต่อสื่อทางเพศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $F(1,335) = 0.29, p = .59$ กลุ่มที่ได้รับข้อความสนับสนุนสื่อทางเพศ (SM) และกลุ่มที่ได้รับข้อความปกติ (CM) มีคะแนนเจตคติต่อสื่อทางเพศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $F(1,335) = 2.27, p = .13$ จึงสรุปว่าในเงื่อนไขที่ได้รับข้อความต่อต้านสื่อทางเพศ กลุ่มที่มีปฏิกริยาทางจิตสูงมีระดับเจตคติต่อสื่อทางเพศไม่แตกต่างกันกับกลุ่มที่ได้รับข้อความสนับสนุนสื่อทางเพศและข้อความควบคุม

ตารางที่ 19

ค่ามัชณิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนเจตคติต่อสื่อทางเพศในกลุ่มที่มีปฏิกริยาทางจิตสูง (HR) จำแนกตามทิศทางของสาร

เงื่อนไขการทดลอง	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>
กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับข้อความต่อต้านสื่อทางเพศ (TM)	63	174.86	82.55
กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับข้อความสนับสนุนสื่อทางเพศ (SM)	55	160.25	68.60
กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับข้อความปกติ (CM)	59	182.54	99.10

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัยทั้งหมด ผู้วิจัยจึงนำเสนอผลการสรุปสมมติฐานหลัก และสมมติฐานที่ทดสอบเพิ่มเติมในแต่ละข้อ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 20

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ข้อ	สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
1	ระดับปฏิกริยาทางจิตมีปฏิสัมพันธ์กับทิศทางของสารซึ่งส่งผลอัตราการเปิดรับสื่อทางเพศ	ไม่สนับสนุน
2	กลุ่มที่ได้รับข้อความต่อต้านสื่อทางเพศเลือกเปิดดูสื่อทางเพศที่นำเสนอໄกว้มากกว่ากลุ่มที่ได้รับข้อความสนับสนุนให้มีสื่อทางเพศและกลุ่มควบคุม	ไม่สนับสนุน
3	อัตราการเปิดดูสื่อทางเพศมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนนปฏิกริยาทางจิต	สนับสนุน
4	กลุ่มที่มีปฏิกริยาทางจิตต่ำมีอัตราการเลือกเปิดดูสื่อทางเพศที่ไม่แตกต่างกัน ในทั้ง 3 เงื่อนไข คือ กลุ่มที่ได้รับข้อความต่อต้านสื่อทางเพศ กลุ่มที่ได้รับข้อความสนับสนุนให้มีสื่อทางเพศ และกลุ่มควบคุม	สนับสนุน
5	กลุ่มที่มีปฏิกริยาทางจิตสูงมีอัตราการเลือกเปิดดูสื่อทางเพศสูงที่สุดในเงื่อนไขที่ได้รับข้อความต่อต้านสื่อทางเพศ	ไม่สนับสนุน

ผลการวิเคราะห์สถิติเพิ่มเติม

1	เมื่อเจตคติต่อสื่อทางเพศเป็นตัวแปรตามระดับปฏิกริยาทางจิตไม่มีปฏิสัมพันธ์กับทิศทางของสาร
2	กลุ่มที่ได้รับข้อความต่อต้านสื่อทางเพศมีเจตคติต่อสื่อทางเพศไม่แตกต่างจากกลุ่มที่ได้รับข้อความสนับสนุนให้มีสื่อทางเพศและกลุ่มควบคุม
3	คะแนนเจตคติต่อสื่อทางเพศมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนนปฏิกริยาทางจิต
4	กลุ่มที่มีปฏิกริยาทางจิตต่ำมีคะแนนเจตคติต่อสื่อทางเพศไม่แตกต่างกันในทั้ง 3 เงื่อนไข คือ กลุ่มที่ได้รับข้อความต่อต้านสื่อทางเพศ กลุ่มที่ได้รับข้อความสนับสนุนให้มีสื่อทางเพศ และกลุ่มควบคุม
5	กลุ่มที่มีปฏิกริยาทางจิตสูงมีคะแนนเจตคติต่อสื่อทางเพศไม่แตกต่างกันในทั้ง 3 เงื่อนไข คือ กลุ่มที่ได้รับข้อความต่อต้านสื่อทางเพศ กลุ่มที่ได้รับข้อความสนับสนุนให้มีสื่อทางเพศ และกลุ่มควบคุม